

۱- سیاست‌های صندوق در خصوص مدیریت شرکت‌ها و پروژه‌های موضوع سرمایه‌گذاری تا قبل از خروج:

مدیر صندوق باور دارد که مهم‌ترین عنصر استراتژی سرمایه‌گذاری که به کار بسته می‌شود، ارزش‌افزوده‌ای است که پس از سرمایه‌گذاری اولیه ایجاد می‌شود. مدیر صندوق با شرکت‌های سبد تحت مدیریت خود ارتباط نزدیکی برقرار می‌کند و به آن‌ها کمک می‌کند تا استراتژی‌های مناسب و اثربخشی برای شرکت خود تدوین نمایند، تیم مدیریتی و هیئت‌مدیره توانمندی را گرد هم آورند، شرکای استراتژیک را شناسایی نموده و آن‌ها را نسبت به همکاری قانع نمایند، طرح تجاری خود را تدوین و اجرا نمایند و سرمایه مورد نیاز برای مراحل بعدی توسعه را جذب نمایند. مدیر صندوق در این مرحله از توانایی‌های خود یا شرکای استراتژیک خود در زمینه مشاوره کسب‌وکار، بازاریابی، توسعه محصول، تهیه زیرساخت‌های لازم برای بهره‌برداری از شرکت‌ها را در جهت افزایش شانس موفقیت شرکت‌های سرمایه‌پذیر مهیا خواهد نمود. به منظور اعمال نظارت و سیاست‌های صندوق در شرکت‌های سرمایه‌پذیر، حداقل یک عضو هیئت‌مدیره شرکت دارای حق امضا توسط صندوق (به پیشنهاد مدیر یا کمیته سرمایه‌گذاری به شرط تفویض اختیار) تعیین خواهد شد.

سرمایه جسورانه معمولاً در مراحل وارد شرکت‌ها می‌شود که شرکت‌ها توان و اعتبار لازم برای تأمین مالی از سایر روش‌ها را دارا نیستند. مدیر صندوق در فرایند انتخاب فرصت‌های سرمایه‌گذاری توجه دارد که شرکت‌های انتخابی توان تأمین مالی آتی خود را داشته باشند و بتوانند با تأمین مالی صورت گرفته از صندوق شرایط و اعتبار استفاده از سایر روش‌های تأمین مالی را پیدا کنند. در این جهت مدیر صندوق به اصلاح ساختار مالی شرکت‌ها توجه خواهد داشت و کمک خواهد کرد با سیاست تقسیم نکردن سود در سال‌های اولیه، به انباشت سرمایه و پشتوانه‌سازی جهت استفاده از سایر روش‌های تأمین مالی کمک شود.

۲- تبیین سازوکار لازم برای خروج از سرمایه‌گذاری‌ها:

خروج از سرمایه‌گذاری ممکن است به دو شکل موفق یا ناموفق صورت گیرد. در صورتی که خروج صندوق موفق باشد، در این حالت سهم صندوق (۱) به یک یا چند سرمایه‌گذار خصوصی/نوآورانه دیگر واگذار می‌شود (واگذاری سهام به خود کارآفرینان، مدیران یا کارکنان شرکت سرمایه‌پذیر نیز می‌تواند جزء این گروه باشند) یا (۲) به یک شرکت مرتبط و شرکا استراتژیک فروخته می‌شود یا (۳) از طریق بازار پایه فرابورس یا بازار شرکت‌های کوچک و متوسط عرضه می‌شود یا (۴) در بورس یا فرابورس پذیرش می‌شود. در صورتی که بنا به دلایلی از جمله عدم تحقق انتظارات صندوق یا ناتوانی صندوق در مدیریت سرمایه‌گذاری انجام‌شده، صندوق تصمیم به خروج از سرمایه‌گذاری بگیرد، خروج مذکور ناموفق نامیده می‌شود. در این صورت به دو صورت خروج از سرمایه‌گذاری صورت می‌گیرد: (۱) سهم صندوق در شرکت به شخص ثالثی در صورت وجود واگذار می‌گردد (۲) طبق مقررات قانون تجارت شرکت منحل می‌شود.

اگر مدیر نتوانست در دوره خروج از سرمایه‌گذاری‌ها خارج شود با ارائه پیشنهاد به کمیته سرمایه‌گذاری و تأیید مجمع دوره مذکور را برای ۲ سال تمدید نماید. در صورتی که در دوره مذکور نیز نتوان داری‌های صندوق را تصفیه نماید، مدیر ملزم به افشای اطلاعات به سرمایه‌گذاران و برگزاری مزایده بین سهامداران است و در نهایت مؤسسين الزام به خرید داری‌ها (به ارزش منصفانه) خواهند داشت.